

Model Bacalaureat 2012

Subiectul al II-lea

1. Numiți partidul precizat în sursa dată. Răspuns : partidul precizat în sursă este Partidul Național Fascist.
2. Precizați, pe baza sursei date, o caracteristică a Camerei Deputaților. Răspuns: o caracteristică a Camerei Deputaților menționată în sursă este că ea depinde de Partidul Fascist - “Camera Deputaților este aleasă în condiții care o fac să depindă strict de partid.”
3. Menționați un regim politic și un spațiu istoric, la care se referă sursa dată. Răspuns : sursa se referă la regimul totalitar extremist de dreapta – fascismul -, în text fiind menționat faptul că „regimul pluralist autoritar” a fost transformat de Mussolini într-o „dictatură totalitară”. Spațiul istoric este Italia.
4. Menționați, din sursa dată, două informații referitoare la Senat. Informații referitoare la Senat, precizate în sursă, sunt :
  - Senatul era păstrat doar simbolic - „Senatul era menținut și el doar pentru a se putea exploata referința la antica instituție romană și pentru a cruța fosta clasă conducătoare”;
  - Senatul era dominat de adepții regimului fascist - „membrii acestei înalte adunări sunt încărcăți de oameni din partea regimului”;
  - Senatul nu are nici o putere - „ei nu au nicio putere concretă”.
5. Formulați, pe baza sursei date, un punct de vedere referitor la atribuțiile lui Mussolini în stat, susținându-l cu două informații selectate din sursă.

Din punctul meu de vedere întreaga putere a ajuns să fie controlată de Benito Mussolini, care transformase Italia, prin urmare, într-o dictatură totalitară. Supranumit „Il Duce” sau „Ducele”, Mussolini conduce ca un dictator, „nu dă socoteală decât în fața regelui”, însă în fapt regele este „constrâns doar la rolul de reprezentare”. Mussolini este șeful executivului, prin urmare el „numește și revocă miniștrii care nu sunt decât simpli executanți” și are mari atribuții economice în calitate de ministru al corporațiilor; este de asemenea „șef suprem al armatei” și deține și atribuții legislative, deoarece el „poate legifera prin decret-lege fără control parlamentar”. Deoarece deține controlul atât asupra puterii executive, cât și asupra celei legislative, „esența puterii aparține în fapt „Ducelui” [Mussolini]”.

6. Argumentați, printr-un fapt istoric relevant, afirmația conform căreia practicile politice democratice reprezintă o caracteristică a Europei secolului al XX-lea. (Se punctează pertinenta argumentării elaborate prin utilizarea unui fapt istoric relevant, respectiv a conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia.)

Ce sunt practicile politice democratice și care sunt principiile, caracteristicile democrației în Europa secolului XX?

Principii / trăsături ale democrației sunt: constituționalitatea, separarea puterilor în stat, garantarea drepturilor și libertăților cetățenești, votul universal, pluralismul politic sau pluripartidismul, alegerile libere.

Practicile politice democratice se referă la punerea în practică, aplicarea acestor principii democratice. Este necesar a se exemplifica cu state în care aceste practici politice au existat în secolul al XX-lea.

După Primul Război Mondial, datorită desființării marilor imperii și apariției de noi state în Europa - republici democratice sau monarhii constituționale, parlamentare – a avut loc un proces de democratizare, prin elaborarea unor constituții democratice, care au prevăzut ca principii separarea puterilor în stat, garantarea drepturilor și libertăților cetățenești, pluralismul politic sau pluripartidismul și introducerea votului universal.

Practicile politice democratice reprezintă o caracteristică a Europei secolului al XX-lea, deoarece pe lângă menținerea unor state democratice prin tradiție ca Anglia sau Franța, apar și alte state democratice, ca de exemplu România sau Germania.

Un fapt istoric relevant în acest sens este România interbelică, unde, prin Constituția din 1923, au fost introduse: votul universal pentru bărbații de peste 21 de ani, separarea puterilor în stat, pluripartidismul, garantarea drepturilor și libertăților cetățenești. Prin urmare România interbelică a fost un stat democratic, în care au avut loc alegeri libere, pe scena politică au activat mai multe partide, dintre care putem menționa Partidul Național Liberal și Partidul Național Țărănesc.

Se poate exemplifica și cu Anglia sau Franța, atât din perioada interbelică cât și din perioada postbelică.

Se poate formula o argumentare și din perioada postbelică, luând ca exemplu democrațiile occidentale versus comunismul din Europa Centrală și de Est.